

MICHAEL PEINKOFER

HVĚZDNÍ RYTÍŘI

ÚTOK ROBOTROXŮ

FRAGMENT

Hvězdní rytíři Útok robotroxu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Michael Peinkofer
Hvězdní rytíři – Útok robotroxů – e-kniha
Copyright © Fragment, 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Michael Peinkofer

Útok robotroxů

Ilustroval

Daniel Ernle

FRAGMENT

Poznejte tajemství
Hvězdných rytířů!

Kniha 1 **Pevnost ve vesmíru**

Kniha 2 **Útok robotroxů**

Kniha 3 **Planeta z ledu (připravujeme)**

Další příběhy budou následovat!

Hrdinové

Ben je rozený vůdce a nade vše miluje sport – baví ho horolezectví, jízdá na skateboardu a fotbal. Nadchne se pro každé dobrodružství, ničeho se nebojí a vždycky si ví rady... No, tedy téměř vždycky. Jeho zbraní je krystalový meč.

Sammy je Benův nejlepší kamarád – není to zrovna sportovní nadšenec, ale pro dobrodružství se umí nadchnout stejně. Chytrý Sammy rád čte o vesmíru, hraje na počítači anebo se dívá na filmy, v nichž se to hemží superhrdiny a mimozemšťany. K jeho výzbroji patří pistole s paralyzujícími paprsky.

Mia chodí s Benem a Sammym do stejné třídy. Jejími koníčky jsou balet, karate a jízda na koni. Odvahou se oběma klukům víc než vyrovná – a ti také brzy zjistí, že Mia je výtečná kamarádka a spojenkyně. Její energetický luk změní každého robota v hromadu šrotu.

Dokta 91 je vědecká robotka a držitelka 91 doktorátů. Učí Hvězdné rytíře všemu, co potřebují pro splnění své mise, a zajišťuje jim veškerou výzbroj. Přátelsky jí přezdívací „Doty“.

Botník 13 je pracovní robot – plechový mechanik, který dokáže opravit téměř vše, dokonce i sám sebe. Není to zrovna nejnovější model a je trochu zrezlý a nešikovný. Ale jeho srdce poháněné baterií tluče na správném místě.

Zlouni

Hrabě Atrox je xenoborg – napůl mimozemšťan a napůl stroj. Má v plánu podrobit si všechny svobodné planety, a proto se ho bojí národy v celé Galaxii.

Komandér Honk je Atroxovou pravou rukou. Ještěřčí tvor z planety Shrog je však stejně hloupý jako zlý.

Robotroxové jsou vojáci hraběte Atroxie – bezduší roboti, kteří splní vše, co jim jejich temný pán zavelí.

Obsah

Temné plány **11**

Cesta zrcadlem **14**

Nemilé překvapení **23**

Oblak **31**

V labyrintu skal **37**

Mezi cizinci **44**

Divoký let **51**

Ve znamení X **56**

Knihovna **59**

Robotroxové **65**

Těžké rozhodnutí **68**

Zrada **71**

První boj **75**

Pronásledování **80**

Válečná rada **86**

Bitva o Anwyl **93**

Velký bluf **100**

Ústup **102**

Ke hvězdám **105**

Naše Galaxie.

Gigantická říše.

Nespočet sluncí, planet překypujících zárkay.

A jediná síla, která vše drží pohromadě:

světlo hvězd.

Kdysi říši střežila galaktická rada.

Po jejím boku stáli Hvězdní rytíři,
stateční bojovníci s čistým srdcem.

Ze svých hvězdných hradů střežili mír
a tajemství světla hvězd.

Ale pak nastala temnota.

Rytíř zvaný Atrox chtěl získat sílu
světla hvězd jen pro sebe.

S armádou bojových strojů,
hrozivých robotroxů, napadl říši
a Galaxii zachvátil strach a bázeň.

Dnes leží stará říše v troskách.
Atrox je pánem nesčetných planet.
Ale světlo hvězd stále ještě nezískal.

Hvězdní rytíři totiž
zlu dál odolávají.
Bojují za pravdu a spravedlnost
a za světlo hvězd.

A toto je jejich příběh.

Temné plány

Sál byl ztemnělý a víc než podivný. Bzučící stroje a ledově se třpytící monitory jako by vyrůstaly ze skalních stěn, ze stropu visel na nesčetných kabelech a hadicích trůn. A na trůnu, obklopen ovládacími pákami a blikajícími ukazateli, seděl hrabě Atrox, pán této temné pevnosti.

Černý plášť halil zčásti jeho vyzáblou postavu, jež byla jen z poloviny lidská – druhou polovinou byl stroj. I Atroxův obličej byl z poloviny pokryt kůží bílou jako křída, a druhou tvořil hladký kov. Rudě žhnoucíma očima zíral na svého poddaného, který před ním ležel na zemi.

„Takže?“ pronesl Atrox hlubokým hlasem.

„Vše probíhá podle plánu, Výsosti!“ Zelený ještěřčí škleb se ještě více zkřivil. „Po dlouhém hledání jsme našli planetu Anwyl. Právě tam dorazila jednotka robotroxů. Tu knihu pro vás získají.“

„Nu dobrá.“ Atrox kývl. „Pokud mám odhalit tajemství světla hvězd, musím ji mít.“

„Brzy vám bude patřit,“ ujistil ještěřčí tvor, pocházející z planety Shrog a slyšící na jméno Honk. „Anwylané jsou slabí a bezmocní. Nebudou klást odpor. A pokud přece, vaše válečná flotila je připravena.“ Dlouhý ocas sebou švihl po podlaze.

„Tak jest.“ Atrox se pousmál. Přitom vycenil ocelové zuby jako šelma a svou robotickou ruku sevřel v pěst. „Chci tu knihu,“ prohlásil, „a nikdo, nikdo ať se neopováží mi v tom zabránit!“

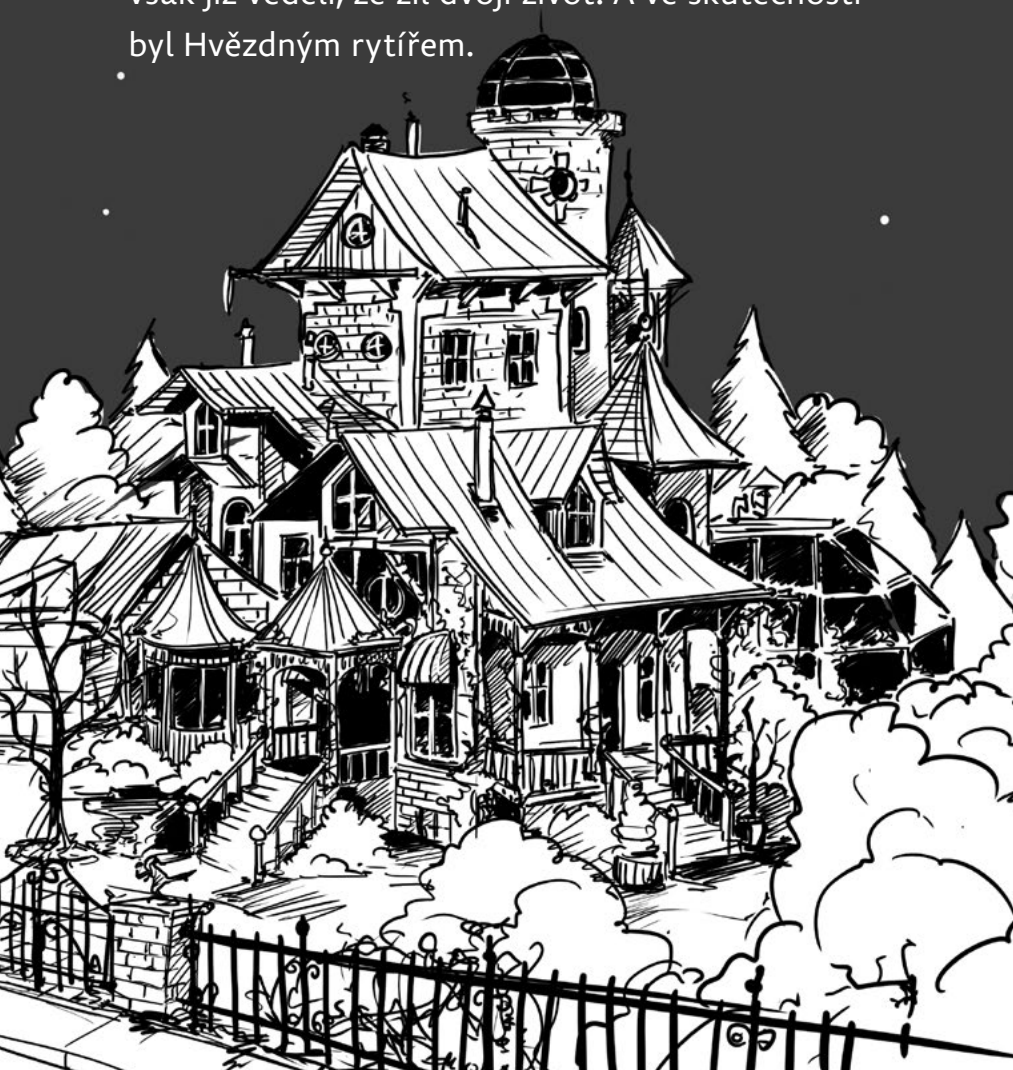
Cesta zrcadlem

Když se tentokrát octli u staré vily na kraji města, Ben, Sammy a Mia se už ničemu nedivili. Ani latinskému nápisu na vchodových dveřích. Ani haraburdí, kterým byly místnosti nacpané až ke stropu. Nepřekvapily je ani výstřižky z novin, nalepené

na schodišti, které se všechny týkaly
Carla Regula, dřívějšího majitele domu.

Starý muž byl slavný astronom –
na téhle straně světa. Ben, Sammy a Mia
však již věděli, že žil dvojitý život. A ve skutečnosti
byl Hvězdným rytířem.

Jedním z oněch spravedlivých bojovníků, kteří střežili Galaxii a potírali bezpráví.

A stejně jako se Regulus v normálním životě tvářil jako vědec, byla i vila pouhou maskou. Ve skutečnosti to byl Hvězdný hrad, vznášející se uprostřed vesmíru. Odtud bojoval Hvězdný rytíř proti temnému hraběti Atroxovi a jeho robotroxům – až jednoho dne beze stopy zmizel.*

Měřeno pozemským časem k tomu došlo před více než padesáti lety.

Od té doby zela vila prázdnotou a očividně chátrala. Až se sem jednou v noci vkradli Ben, Sammy a Mia a shodou hned několika náhod se z nich stali Hvězdní rytíři.

A teď byli znovu na cestě do centrály, aby navštívili Doktu a Botníka, oba roboty, kteří po všechna ta léta střežili starou vilu. Téměř bez

* O tom, jak k tomu došlo, se můžete dočíst v knize *Hvězdní rytíři – Pevnost ve vesmíru*.

dechu vyběhli všichni tři přátelé po schodech až k půdě.

Konečně stanuli v observatoři s velkou kopulí. Obří dalekohled, jímž mohli hledět na hvězdy, se tyčil k obloze.

A pak tu bylo i staré zrcadlo. Na okamžik se před ním zastavili. Kdo prošel zrcadlem, dostal se do Hvězdné pevnosti.

Do vesmíru...

„Připraveni?“ přerušil Ben mlčení.

„Jo,“ hlesla Mia a zhluboka se nadechla.

„Jen by mě zajímalo, proč jsme si měli za každou cenu vzít své nejoblíbenější oblečení. Dotty tvrdila, že je to důležité.“

„Kdo ví?“ opáčil Sammy, který měl na sobě hnědé plátěné kalhoty se spoustou kapes a svou oblíbenou mikinu s kapucí. „Možná chtějí, abychom se jako Hvězdní rytíři cítili pohodlně?“ Mrkl na kamarády. Mia měla legíny a flaušový svetr, který jí sahal skoro ke kolenům. A Ben měl džíny a triko svého oblíbeného fotbalového klubu.

Sammy uvažoval dál. „Anebo je taky možné...“

Zbytek už Ben neslyšel, protože vstoupil do zrcadla – a ve stejném okamžiku se ocitl v centrále Hvězdného hradu. A vtom už i Mia vklopýtala do sálu a jako poslední se modrou oponou protáhl Sammy. Modrá opona se za ním hned uklidnila.

Sammy měl zamlžené brýle a z vlasů vrabčí hnízdo. „Tak to je galaktický!“ volal s rozzářenýma očima. „Fakt nevím, jestli si na to někdy zvyknu!“

Nad nimi se zvedala obří skleněná kupole.

A nad ní se blyštěly hvězdy v nekonečných dálavách vesmíru.

„Radši o tom ani moc nepřemýšlím,“ podotkla Mia. „Ještě by mi to nahnalo strach.“

„Ale proč?“ Dokta 91 pozvedla své digitální obočí. „Taková galaktická brána je přece úplně normální.“

„Když to říkáš ty, Dotty.“ Ben se zašklebil.

Plechový obličej robotky nijak neprozrazoval,

zda se jí přezdívka, kterou jí pozemšťané dali, líbí nebo ne. Ale nestěžovala si. „Fajn, že jste tu,“ řekla namísto toho a vznesla se k monitorům, které pokrývaly stěny centrály. „Vyhodnotila jsem nouzová volání, která dorazila od vaší poslední návštěvy. Jedno z nich je obzvláště důležité.“

„Děšť ohnivých asteroidů!“ zvolal Sammy vzrušeně. „To bude náš první úkol?“

„Fprávná odpověď,“ ozval se jiný robotický hlas, který nezněl tak měkce a příjemně jako hlas Dokty, a naopak trochu skřípal. Patřil Botníku 13, mechanikovi stanice. Stejně jako Dokta měl i on kulovité tělo s mechanickými pažemi. Na rozdíl od robotky byl však dost starý a otlučený – a šišlal. „Doft jfem fe fnažil a feftrojil vám tohle vybavení.“

„Jaké vybavení?“ podivil se Ben.

„No to, co máte na sobě.“

Všichni tři se na sebe zmateně podívali.

No vážně!

V rozrušení si vůbec nevšimli, jak se jejich oblečení změnilo: Měli teď na sobě modré tuniky a hnědé kalhoty a vysoké boty. K tomu blyštivé prsní pancíře, na nichž se skvěl zářivý znak: lví hlava!

„Proto jste chtěli, abychom si vzali svoje nejoblíbenější šaty!“ zvolala Mia překvapeně.

Dokta 91 spokojeně kývla. „Dávejte si na svoje oblíbené šaty pozor, protože tady na Hvězdném hradě se změní ve vaši výzbroj.“

„Galakticky skvělý!“ zvolal Sammy nadšeně. „To je vážně bezva!“

„Sir Careg se taky tak proměnil?“ zajímal se Ben.

„Ano – jeho nejoblíbenějším oblekem byla stará sportovní kombinéza,“ odpověděla Robotka.

„Už chápu,“ kývla Mia a nakrčila nos. „Myslím, že jsme ten oblek viděli při naší první návštěvě.“

„A proč lev?“ ptal se Ben dál.

„Každý Hvězdný rytíř si zvolil nějaké souhvězdí a v jeho znaku bojuje,“ vysvětlovala Dokta. „Sir Careg si zvolil souhvězdí Lva.“

„Ta výzbroj má mimochodem fpouftu funkcí,“
připojil se Botník.

„A jaké?“ zeptal se Sammy napjatě.

„Tak například každá výzbroj je opatřena
ochranným štítem,“ vysvětlovala Dokta. „Když
řeknete štít, obklopí vás energetická bublina,
která vás chrání jako štít rytíře.“

„Já snad dostanu galaktickou horečku,“
vydechl Sammy udiveně.

„Kromě toho jste tímhle štítem společně
spojeni,“ pokračovala robotka.

„To jsme spojeni stejně, jako když třeba
telefonujeme mobilem?“ zeptala se Mia.

„Nějak tak, jen ne tak ftaromódně,“ brumlal
Botník. „A díky té výzbroji rozumíte fpouftě
mimozemfkých jazyků. Ale famozřejmě, jen
dokud fungují baterie.“

Sammy se zašklebil. „Takže přece jen je to
stejně jako u mobilu.“

„A co je teď naším úkolem?“ zeptal se Ben.

„To se dozvíte cestou,“ řekla Dokta 91

a předala Hvězdným rytířům jejich zbraně: Benovi krystalový meč, Mie energetický luk a Sammymu opasek s laserovou pistolí. „Máte před sebou dalekou cestu, i když poletíte nadsvětelnou rychlostí.“

„Poletíme rychleji než světlo?“ užasla Mia.

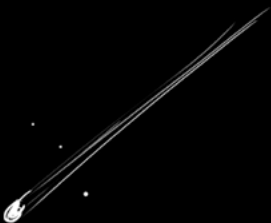
„Ffffamozřejmě,“ zafuněl Botník a Sammy horlivě přikyvoval. „Jak jinak fe chcete doftat k jiným planetám? Poletíte tranfportní lodí.“

„Tranfportní?“ Ben bezradně pokrčil rameny.

„Transportní,“ opravila jej Dokta. „Náš kosmický transportér, který má na palubě přídavné čluny i lůžka k přespaní.“

„Aha, takže takový kosmický karavan!“ Ben si připomněl neforemný modul. „A jak se s tím vlastně létá?“

„Botník vás bude doprovázet,“ vysvětlila robotka. „Váš cíl je od nás vzdálený několik světelných let. Je to odlehlý svět jménem Anwyl.“

Nemilé překvapení

Vesmír kolem jako by pohasl.

Transportní loď, s níž cestovali Hvězdní rytíři, překonala rychlost světla a hnala se vstříc vzdálenému cíli.

Sammy seděl v pilotním křesle a se šťastným povzdechem hleděl na Botníka, který se vznášel vedle něj a staral se o řízení lodi. Po celý svůj život si Sammy přál jednou letět v opravdové kosmické lodi! Měl tisíc otázek, které chtěl robotovi položit, ale kde teď honem začít? Zamyšleně pohledem přejížděl po blikajících kontrolkách a monitorech.

„Takže my letíme rychlostí vyšší než světlo,“
zašeptal.

„To je nepředstavitelné!“ dodala Mia, která
stála za ním a držela se pilotního křesla.

„Jo, docela dost!“ podotkl i Ben, který se
rozvaloval v jednom z otáčivých křesel. Připadalo
mu, že pohled z kokpitu je zhruba stejný, jako
když zíráte do otáčející se pračky. „Rád bych
ovšem věděl, co je dál v plánu.“

„Přesně tak,“ souhlasila s ním Mia. „Nemohl
bys nám o tom neznámém světě něco říct, Boto?
Ehm... teda myslím tebe, Botníku?“

„Říkejte fi mně, jak chcete.“ Diody otlučeného
roboťa zablíkaly. „Anwyl je malá planetka v Lyrfkém
fektoru. Její obyvatelé jfou velcí myflitelé, protože
ftřeží jeden z největších pokladů vefmíru.“

„Myslitelé? Střeží poklad vesmíru?“ opakoval
Ben. Někdy bylo robotovi vážně těžko rozumět.
„A co to je? Zlato? Drahokamy?“

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.